

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ФАКУЛЬТЕТ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ
ПІДРОЗДІЛІВ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кафедра мовної підготовки

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
КОМУНІКАЦІЇ В ПРОФЕСІЙНІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ
ОРГАНІВ: ВИКЛИКИ ХХІ СТОЛІТТЯ**

МАТЕРІАЛИ
II НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
до Міжнародного дня англійської мови в ООН
11 травня 2022 року

Одеса – 2022

УДК 351.74:005.57

Науково-практична конференція «Актуальні питання розвитку комунікації в професійній діяльності правоохоронних органів: виклики ХХІ століття». (11 травня 2022, Одеса)

Матеріали Науково-практичної конференції до Міжнародного дня англійської мови в ООН *«Актуальні питання розвитку комунікації в професійній діяльності правоохоронних органів: виклики ХХІ століття»*

11 травня 2022 року. Одеса: ОДУВС, 2022. 169 с.

ЗМІСТ

Kornienko M.V. On the need to increase the level of culture of communication of law enforcement employees	6
--	---

УЧАСТЬ ВИКЛАДАЦЬКОГО СКЛАДУ

Белоусова В.В. Професійна комунікативна компетентність працівників правоохоронних органів	8
Vasta V., Prenko Y. Aspects of professional-pedagogical communication in providing quality law education	11
Drapaliuk K. Some substantiations of future specialists' qualitative language training intensification	15
Косаревська О.В., Боксгорн А.В. Роль комунікативної компетентності в професійній діяльності працівника національної поліції України	18
Lisovska A. Emergency remote teaching in Ukrainian Universities	22
Новікова О.О. Особливості семантичної організації сучасних патріотичних рекламних текстів	25
Сабельникова Т.М. Володіння іноземними мовами – необхідний складник професійної компетентності правників	29
Ситько О.М. Важливість мовної підготовки курсантів у закладах вищої освіти МВС в контексті професійного спілкування	32
Тягнирядно Є.В. Англіцизми в українській мові	35
Царьова І.В. Розвиток військової лексики в сучасних Реаліях	39
Шаповаленко Н.М. Звертання різної тональності у комунікації правоохоронців	43
Ямчук П.М. Аксіологія мовно-культурної ідентичності (кілька міркувань про феномен Юрія Шевельова)	46

КУРСАНТСЬКО-СТУДЕНТСЬКА УЧАСТЬ

Альошин Д. Роль іноземної мови у професійній діяльності співробітників правоохоронних органів	49
--	----

Voitova D. In training of employees law enforcement authorities of Ukraine	53
Гаврилюк А. Особливості професійного спілкування працівників у сфері юридичної діяльності	56
Галамага Д. Діловодство як складова управлінської діяльності	59
Grytenko M. Current issues of English legal terminology	62
Гривцова В. Особливості перекладу англійської юридичної термінології	65
Domnykova V. Business communication in a foreign language	69
Жеребко В. Розвиток іноземної мови в діяльності правоохоронних органів	72
Зігангіров К. Англійська мова як засіб комунікації в діяльності правоохоронних органів України	75
Ivasyuk I. Important issues of English terminology	79
Khabieiev V. Business communication in a foreign language in the context of globalization	83
Кільмиченко І. English in the work of a lawyer: the importance, new method of learning	86
Корносюк Ю. Вплив слів іншомовного походження на юридичну термінологію	88
Косовський С. Застосування зарубіжного досвіду ефективної комунікації поліцейських (п'ятикрокова модель професійного переконання)	91
Kochetkov V. Communication skills for law enforcement professionals	95
Кравченко А. Важливість мовної підготовки майбутніх правоохоронців в сучасних реаліях	99
Кузнєцова К. Комунікативна деонтика правоохоронця	102
Лелека А. Іншомовна підготовка, як засіб формування професійної компетенції майбутніх правоохоронців	106
Lypchenko A. Methods of activating cognitive and communicative activities of higher education applicants	110
Мамчарук А. Правильність і точність як комунікативна ознака мовлення юриста	114

Майдановська А. Актуальність впровадження української мови у діяльність правоохоронних органів України	117
Медведева В. Використання англійської мови під час взаємодії з населенням	120
Михайлов Д. Англійська мова в діяльності підрозділів національної поліції України	122
Mykhailovska V. Current issues of English globalization	125
Набок К. Розвиток мови у сучасних реаліях	127
Нестеренко М. Форми правової комунікації правоохоронних органів	130
Оз І. Importance of communication skills for police officers	134
Павленко С. «Verbal judo» as a police practice that encourages officers to negotiate before shooting	137
Півторак А., Трачук Н. Розвиток мови: сучасні виклики	140
Побиванець С. Business communication in foreign language	143
Ройляну В. Глобалізація англійської мови	146
Степанюк К. Мовленнєвий етикет як елемент культури правоохоронців	149
Tsybko O. The problem of communication in a foreign language by law enforcement officers	152
Утвенко В. Передумови ефективності професійної діяльності юриста	155
Чупринюк О. Шляхи підвищення іншомовної професійної компетентності співробітників національної поліції України	158
Шевчук В. Обґрунтування необхідності вивчення іноземних мов співробітниками правоохоронних органів в умовах глобалізації	161
Шрамко Д. Розвиток юридичної лексикографії	164
Щербина Д. Поняття «діалект» та його особливості	167

КОМУНІКАТИВНА ДЕОНТИКА ПРАВООХОРОНЦЯ

Кузнєцова К.

студентка 1 курсу навчально-наукового інституту права та
кібербезпеки

Одеський державний університет внутрішніх справ

Науковий керівник: Шаповаленко Н.М.

кандидат філологічних наук

доцент кафедри мовної підготовки

Одеський державний університет внутрішніх справ

Для успішного професійного спілкування юристу необхідна комунікативна компетентність, що визначається знаннями юриста норм та правил спілкування. Правоохоронець має володіти ініціативою у спілкуванні, проявляти активність, емоційно відгукуватися на стан партнерів спілкування. У своїй діяльності правник також використовує мовні вміння. Під мовними вміннями розуміється володіння юристом мовленнєвою діяльністю та мовними засобами спілкування. Обговорюючи комунікативні закономірності варто розуміти, що спілкування у професійній діяльності відбувається у соціально-правових рамках, які зумовлюються його соціальною роллю та виявляються під час спілкування з суспільством, державно-правовими інститутами, посадовими особами, окремими громадянами. При включенні конкретної людини у відносини він починає діяти відповідно до своєї ролі, виконувати необхідні функції і брати на себе певні

обов'язки та права. У той же час, в учасників цієї системи формується до такої людини рольове очікування, яке виражається при протіканні комунікативних процесів.

Таке саме положення характерне і професійним значущим контактам, із якими юрист вибудовує міжособистісні відносини. Соціальні ролі задають тип рольових відносин, тому й вважаються безособовими. Проте, спосіб виконання певної соціальної ролі кожним учасником відносин, прояв мовленнєвих та поведінкових звичок та інших індивідуальних властивостей, надає стосункам особистісного забарвлення. Це спричиняє визначення діапазону можливостей кожної особи, які неминуче впливають на розвиток та напрямок діалогу. Вихід юриста за межі своєї соціальної ролі, виконання дій та функцій, які не відповідають поточній ситуації, негативним чином позначається на розвитку діалогу, оскільки порушується рольове очікування опонентів. Це спричиняє погіршення міжособистісних відносин, взаємне непорозуміння і призводить до народження конфлікту.

Щоразу, коли людина вдається до промови, він закладає у неї певний мотив, посил. Мотив є в будь-якому висловлюванні, він наповнює все змістом і дозволяє зрозуміти співрозмовнику думки та причини поведінки того, хто говорить. Запитавши себе: «Чому він це сказав?», часто можна відкрити справжні цілі співрозмовника. Так чи інакше, справжні мотиви поведінки людини приховати практично неможливо, навіть якщо дуже постаратися, оскільки вони неминуче виявляться у мові.

Серед основних виділяється особливий вид мовлення – монолог. Він являє собою повний і закінчений виклад думок, мотивів, висновків, поглядів і знань індивідуума. Така промова готується заздалегідь, має чітку структуру та план викладу, супроводжується жестикуляцією, мімікою та іншими невербальними сигналами. Проте, порівняно з діалогічною промовою, подібні висловлювання мають більш стриманий характер. Зокрема, це стосується різноманітних доповідей, виступів у суді чи лекцій. Подібного роду монологічну мову деякі називають епічною. Її застосовують під час судових дебатів та зачитуванні промов учасниками судового процесу.

Професія юриста вимагає високого знання писемного мовлення, оскільки її роль даному справі винятково велика. Саме з її допомогою заповнюються документи для судових розглядів, а саме: кримінальних, адміністративних та цивільних процесів, затвердження договірних взаємин тощо. Кожен документ має чітку регламентацію. Для його дотримання була придумана протокольна мова. Він включає у собі як складання спеціальних термінів і понять, а й певні мовні обороти, стилістичні правила складання процесуальних документів, їх обов'язкові реквізити. До такого стилю висуваються особливі вимоги: використання тих термінів, трактування яких однозначна; вживання максимально коротких та стислих формулювань; короткий виклад матеріалу.

Актуальність даної теми полягає в тому, що професійна діяльність правоохоронців спрямована на вирішення найрізноманітніших завдань, що в свою чергу означає постійну взаємодію з населенням під час виконання професійних обов'язків. Це вимагає від поліцейських розвитку певного рівня комунікативних навичок. Теоретично обґрунтовано, що спілкування у професійній діяльності співробітника правоохоронних органів відіграє важливу роль, комунікативна толерантність є необхідним внутрішнім регулятором спілкування та поведінки в рамках діяльності правників, а соціальний інтелект у професійній діяльності є свого роду психологічний ресурс професійного розвитку та саморозвитку в контексті його комунікативної компетентності. Зазначається, що професійна діяльність правоохоронці повинна регулюватися не тільки виключно професійними нормами, нормами поведінки, що містяться в законах, наказах та інструкціях, а й етичними нормами, звичаями та традиціями, громадською думкою та соціальними очікуваннями в суспільстві, що отребує особливого професійного орієнтованого соціального інтелекту.

Комунікативна деонтика – це сукупність нормативних приписів, які визначають поведінку людини при користуванні словом для досягнення будь-якої мети. У різних науках, таких як соціологія, психологія, юридична деонтологія комунікативну діяльність взагалі

розглядають як етикетний вияв вербальної поведінки учасників розмови. Комунікативний компонент виступає частиною цілої системи. Комунікативна діяльність працівників органів правопорядку – це вербальні та невербальні дії, спрямовані на співдію із особами різних вікових, гендерних, професійних та культурно-етнічних приналежностей, які демонструють суперечливі відгуки щодо захисту прав і свобод громадян, неправомірних посягань на їх життя та здоров'я, державного устрою та громадського порядку. Серед багатьох факторів, які, крім додержання законодавчих та моральних норм, регламентують комунікативну поведінку правоохоронцям, спеціальний розділ належить нормам літературного мовлення.

Необхідно виділити два негативних наслідки, які витікають із комунікативно-нормативної неосвіченості правника. Перший полягає у неясності пояснювання норм права суб'єктами правовідносин, що пов'язано із невірним використанням законів та інших нормативно-правових актів. І другий наслідок – соціальний, що призводить до знищення системи національної мови. Підставою цього стає недотримання норм літературної мови, неправильне використання понять у формулюванні законодавчих положень, статей. Відомо, що для вірного викладу юридичних норм велике значення має точність використання правничої термінології. У формулюванні правової норми кожне поняття виконує визначену лише йому функцію передачі інформації, яка має правовий сенс. А тому він має відповідати вимогам, що ставляться до термінів: чітко і повно визначати те чи інше явище, подію, предмет; бути однозначним і зрозумілим для суб'єктів правових відносин.

Отже, вміння говорити дуже важливо для професійної діяльності, але велику роль відіграє здатність чути себе з боку опонента та об'єктивно судити про свою переконливість, логічність, ступінь освіти. Мова юриста повинна мати: грамотність, доступність висловлювань для кожного слухача; логічність викладу, вміння переконувати. Мати у своєму арсеналі достатньо фактів, доказів; відповідність морально-етичним правилам та нормам мовної поведінки; дотримання всіх вимог норм етикету

поведінки та мови; емоційність, але варто пам'ятати, що зайві емоції та жести можуть залишити негативний відбиток на репутації; варіативність висловлювань – від запрошення до участі у спілкуванні до вживання фраз, наповнених категоричними вимогами, залежно від різних комунікативних ситуацій; різні варіанти висловлювання – залежно від комунікативної ситуації можна використовувати запрошення спілкування й те водночас бути категоричним у висловлюваннях.

Література

1. Джеймс Борг Мистецтво говорити. Таємниці ефективного спілкування. К.: Фабула, 2019.
2. Кацавець Р.С. Ораторське мистецтво. К.: Алерта, 2020.
3. Пантелюк М.І., Маруніч І.І., Гайдаєнко І.В. Ділове спілкування та культура мовлення. К.: ЦУЛ, 2020.
4. Яхно Т.П., Куревіна І.О. Конфліктологія та теорія переговорів: навчальний посібник. К.: ЦУЛ, 2020.